

Języki i paradygmaty programowania 1 – studia stacjonarne 2025/26

Lab 6. Tablice znakowe o dwóch indeksach, przekazywanie tablic do funkcji cd., dynamiczna alokacja pamięci, funkcje przetwarzające ciągi znakowe. Projekt nr 2.

1. Zapoznaj się z pojęciami stos, sterta, alokacja pamięci (statyczna i dynamiczna), przepełnienie stosu, przepełnienie sterty (Wikipedia).
2. Tablice możemy deklarować na kilka sposobów. W przypadku alokacji statycznej możemy je zadeklarować m.in. następująco:

```
int tab1[5];
int tab2[5] = { 2, 5, 3, 2, 5 };
int tab3[5] = { 2, 2, 1 };
int tab4[5] = {0};
int tab5[] = { 1, 2, 3, 4, 5 };
```

Czym różnią (jeśli się różnią) powyższe sposoby? Zadeklaruj tablicę statyczną (bez inicjalizacji jej wartości - pierwszy sposób), podobnie tablicę globalną - jakie wartości przyjmują poszczególne elementy tablicy?

Język C pozwala w sposób analogiczny na deklarację tablic wielowymiarowych. Przykłady tablic dwuwymiarowych:

```
int matrix1[2][2];
int matrix2[2][2] = { { 1, 2 }, { 3, 4 } };
int matrix3[2][2] = {0};
```

Czym jest nazwa tablicy - jaką przyjmuje wartość? Udowodnij swoją odpowiedź krótkim przykładem.

3. Tablice mogą być przekazywane do funkcji na dwa sposoby: poprzez referencję lub poprzez wskaźnik. Oznacza to, że przekazując tablicę nie jest tworzona jej kopia, a działania są wykonywane bezpośrednio na oryginalnej tablicy. Przekazywanie przez wartość jest niemożliwe.

```
void myfun(int *tab)
void myfun(int tab[])
```

4. Tablica dwuwymiarowa to jednowymiarowa tablica wskaźników do jednowymiarowych tablic danego typu.

- ```
char d[200][256];

 - rezerwuje miejsce w pamięci dla 200*256 zmiennych typu char;
 - identyfikator d jest stałą o wartości równej adresowi elementu d[0][0];
 - wartość d[0] wskazuje na element d[0][0], wartość d[1] wskazuje na element d[1][0], ... itd.;
 - wartości d, d[0], &d[0][0] są takie same. d, d[0], d[1], d[2],... są stałymi – nie wolno zmieniać ich wartości.
```

Przykład:

```
//Liczba słów w wielu liniach tekstu (1) - tablice o dwóch indeksach
#pragma warning (disable: 4996)
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
#define MAX_LINE 256
#define MAX_LINES 200
FILE *fd = NULL;
int ile_słów(char *);
```

```

int main()
{
 char d[MAX_LINES][MAX_LINE];
 int i, l;
 if (!(fd = fopen("DANE.txt", "r")))
 {
 printf("Blad otwarcia zbioru\n");
 exit(2);
 }
 i = 0;
 l = 0;
 while (i < MAX_LINES && fgets(d[i], MAX_LINE, fd) != (char*)NULL)
 {
 l += ile_slow(d[i]);
 i++;
 }
 fclose(fd);
 fd = NULL;
 printf("%d\n", l);
}

/* TU funkcja ile_slow */

int ile_slow(char *te)
{
 char p, b = ' ';
 int l = 0;
 while (p = b, b = *te++)
 if (b != ' ' && p == ' ') l++;
 return(l);
}

```

5. Funkcja **fgets()** czyta kolejne znaki ze strumienia stream i umieszcza je w tablicy znakowej wskazywanej przez str. Czytanie przerywa, gdy przeczyta size - 1 znaków, natrafi na koniec pliku lub znak końca linii (znak ten jest zapisywany do str). Na końcu fgets() dopisuje znak '\0'. W przypadku błędu lub natrafienia na koniec pliku wartością funkcji jest NULL.

Deklaracja: `char *fgets(char *str, int size, FILE *stream);`

6. **Dynamiczna alokacja pamięci** - tworząc aplikacje zazwyczaj nie znamy z góry rozmiarów tablic jakie będą nam potrzebne. Często pamięć zarezerwowana przez stos jest niewystarczająca. Możemy wtedy skorzystać z dynamicznej alokacji pamięci. Język C dostarcza w tym celu funkcję **malloc**, która jako argument przyjmuje rozmiar bloku pamięci, który ma zaalokować, natomiast zwraca wskaźnik do zaalokowanej pamięci lub NULL w przypadku błędu. Przykładowo alokację 10 elementowej tablicy typu double możemy zapisać następująco:

```

double *tab;
tab = (double *)malloc(sizeof(double) * 10);
if (!tab)
{
 //błąd alokacji
}

```

Język C nie posiada mechanizmów automatycznego "odśmiecania pamięci" (tzw. garbage collecting). Procedura zarówno alokacji jak i dealokacji spoczywa na programie. W celu zwolnienia pamięci korzystamy w funkcji **free**. Zwolnienie może być wykonane tylko raz. Pamiętajmy, aby po każdym użyciu funkcji **free** "zniszczyć" wskaźnik poprzez przypisanie wartości NULL.

```

if (tab)
{
 free(tab);
 tab = NULL;
}

```

7. W przypadku tablic wielowymiarowych ich przekazywanie do funkcji znacznie się komplikuje. Aby przekazać tablicę wielowymiarową w sposób podobny do tablic jednowymiarowych musimy z góry znać stały rozmiar tablicy:

```

void myfun(int tab[2][2])
void myfun(int (*tab)[2])

```

Rozwiążaniem powyższego problemu może być zapis tablicy dwuwymiarowej w jednym wymiarze - jednak nie zawsze jest to pożądane rozwiązanie.

8. **Dynamiczna alokacja pamięci dla tablic wielowymiarowych** - cały proces wygląda analogicznie do alokacji tablic jednowymiarowych - należy jedynie pamiętać, że musimy zaalokować każdy wiersz z osobna (podobnie w przypadku zwalniania pamięci). Przykładowa tablica 10x5 o elementach typu double:

```

double **tab;
tab = (double **)malloc(sizeof(double *) * 10);
if (!tab)
{
 //błąd alokacji
}
for (int i = 0; i < 10; i++)
{
 tab[i] = (double *)malloc(sizeof(double) * 5);
 if (!tab[i])
 {
 //błąd alokacji
 }
}
if (tab)
{
 for (int i = 0; i < 10; i++)
 {
 if (tab[i])
 {
 free(tab[i]);
 }
 }
 free(tab);
 tab = NULL;
}

```

9. Przykład dla tablic tekstowych:

```

//Liczba słów w wielu liniach tekstu (2) - alokacja pamięci
#pragma warning (disable: 4996)
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
#define MAX_LINE 256
#define MAX_LINES 200
FILE *fd = NULL;
int ile_slow(char *);

```

```

int main()
{
 /* Ile slow w wielu liniach tekstu, alokacja pamieci */
 char *d[MAX_LINES], bufor[MAX_LINE];
 int len, i, l;
 if (!(fd = fopen("DANE.txt", "r")))
 {
 printf("Blad otwarcia zbioru\n");
 exit(2);
 }
 i = 0;
 l = 0;
 while (i < MAX_LINES && fgets(bufor, MAX_LINE, fd))
 {
 len = strlen(bufor);
 bufor[len - 1] = '\0';
 if ((d[i] = (char *)malloc((unsigned)len)) == (char*)NULL)
 {
 printf("Brak pamieci\n");
 exit(3);
 }
 strcpy(d[i], bufor);
 l += ile_slow(d[i]);
 i++;
 }
 fclose(fd);
 fd = NULL;
 printf("%d\n", l);
 /* Tekst w pamieci, tablica d przechowuje wskaźniki do linii tekstu */
}

int ile_slow(char *te)
{
 char p, b = ' ';
 int l = 0;
 while (p = b, b = *te++)
 if (b != ' ' && p == ' ') l++;
 return(l);
}

```

10. Czym różnią się funkcje: **malloc**, **calloc**, **realloc**? Poniższy przykład ilustruje zastosowanie funkcji **realloc()** do zwiększenia rozmiaru tablicy.

```

#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
int main()
{
 int liczba_wierszy = 5, liczba_kolumn = 10;
 int** tab = (int**)malloc(liczba_wierszy * sizeof(int*));
 for (int i = 0; i < liczba_wierszy; i++) {
 tab[i] = (int*)malloc(liczba_kolumn * sizeof(int));
 }
 // Używamy realloc do zwiększenia rozmiaru tablicy.
 tab = (int**) realloc(tab, (liczba_wierszy + 1) * sizeof(int*));
 // Następnie dodajemy nowy wiersz
 tab[liczba_wierszy] = (int*) malloc(liczba_kolumn * sizeof(int));
}

```

11. Korzystając z funkcji **fgets** napisz program, który będzie zaczytywał linia po linii tekst zapisany w pliku tekstowym, a następnie wyświetlał numer linii, liczbę dużych liter, liczbę małych liter i liczbę pozostałych znaków. Dla uproszczenia założmy, że tekst nie zawiera polskich znaków oraz maksymalna liczba znaków w pojedynczej linii wynosi 256.

12. Biblioteka `stdlib.h` dostarcza funkcji konwertujących ciąg znaków na liczbę (`atoi`, `atof`, `atol`, `atoll`) oraz liczby na ciąg znaków (`itoa`, `_ecvt`, `_fcvt`) - więcej informacji w dokumentacji MSDN oraz na wykładzie.
13. Tablice dwuwymiarowe w argumentach funkcji. Zmodyfikuj program z przykładu nr 9 tak, by algorytm liczenia liczby słów nie był zapisany w funkcji `main()` ale w funkcji o nazwie `licz_slowa_1`. W której zostanie wykorzystana funkcja `ile_slow`. Do funkcji `licz_slowa_1` winien być przekazany cały przeczytany tekst – przekażemy jedynie tablice wskaźników do poszczególnych linii tekstu.

```
//Liczba słów w wielu liniach tekstu (3) - tablice 2-indeksowe w argumentach -
argumenty funkcji main() - kompilator x86
#pragma warning (disable: 4996)
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <string.h>
#define MAX_LINE 256
#define MAX_LINES 200
FILE *fd;
int ile_slow(char *), licz_slowa(char **), licz_slowa_1(char **);
int main(int argc, char **argv)
{
 /* Ile slow w ielu liniach tekstu */
 char *d[MAX_LINES], bufor[MAX_LINE];
 int len, i, l;
 if (argc != 2)
 {
 printf("Zła liczba argumentów\n");
 exit(1);
 }

 if (!(fd = fopen(argv[1], "r")))
 {
 printf("Błąd otwarcia zbioru\n");
 exit(2);
 }
 i = 0;
 l = 0;
 while (i < MAX_LINES && fgets(bufor, MAX_LINE, fd))
 {
 len = strlen(bufor);
 bufor[len - 1] = '\0';
 if (!(d[i] = (char*)malloc((unsigned)len)))
 {
 printf("Brak pamięci\n");
 exit(3);
 }
 strcpy(d[i], bufor);
 i++;
 }
 d[i] = (char *)0; //znacznik końca tablicy wskaźników
 l = licz_slowa_1(d);
 printf("%d\n", l);
 /* Tekst w pamięci, tablica d - wskazniki do linii tekstu */
}

int ile_slow(char *te)
{
 char p, b = ' ';

```

```

 int l = 0;
 while (p = b, b = *te++)
 if (b != ' ' && p == ' ')
 l++;
 return(l);
 }

int licz_slowa_1(char *te[])
{
 int i, l = 0;
 i = 0;
 while (te[i] != (char *)0)
 {
 l += ile_slow(te[i]);
 i++;
 }
 return l;
}

```

14. Przekazywanie tablic dwuindeksowych sprowadza się do przekazywania jednoindeksowej tablicy wskaźników do jej wierszy , czyli adresu początkowego elementu tablicy wskaźników. Poniższa funkcja `licz_slowa` jest modyfikacją funkcji `licz_slowa_1` . Deklaracje identyfikatora `tekst` w obu wersjach funkcji są w pełni równoważne. Bez względu na sposób deklarowania można odwoływać się do tekstów przez elementy tablic lub przez wskazanie pośrednie.

```
int licz_slowa(char **te)
{
 int l = 0;
 while (*te)
 {
 l += ile_slow(*te++);
 }
 return l;
}
```

15. Zamień miejscami tekst z dwóch wybranych linii.
  16. Wybierz z tekstu składającego się z wielu linii te linie, w których na początku znajduje się wybrany tekst.
  17. Wstaw jedną linię tekstu po linii o numerze n.
  18. Wybierz z tekstu słowo o podanej pozycji. Załóż, że ogranicznikiem słowa jest dwukropek.
  19. Napisz program kodujący i dekodujący dowolne teksty posługując się alfabetem Morse'a. W rozwiązaniu możesz wykorzystać poniższe tablice.

20. Wytyczne do projektu nr 2.

- Wszystkie tablice alokowane dynamicznie.
  - Tekst składa się z wielu linii za wyjątkiem projektów nr 11, 14, 15, 19, 20.

- Dane czytamy z pliku za wyjątkiem projektów 14, 15, 19, 20 dla których dane podajemy z klawiatury..
  - Wyniki zapisujemy do pliku i wyświetlamy na monitorze.
  - Pełna obsługa błędów dla wszystkich funkcji.
  - Program poprawnie przetwarza polską stronę kodową (polskie znaki w tekstach).
21. Przeanalizuj w trybie pracy krokowej następujące przykłady do wykładu 6:
- http://torus.uck.pk.edu.pl/~fialko.sergiy/text/CC/przykl/WW6_1.pdf
- http://torus.uck.pk.edu.pl/~fialko.sergiy/text/CC/przykl/WW6_2.pdf
- http://torus.uck.pk.edu.pl/~fialko.sergiy/text/CC/przykl/WW6_3.pdf
- Wszystkie przykłady dostępne pod adresem:
- <http://torus.uck.pk.edu.pl/~fialko.sergiy/text/CC/przykl/>

*Treści oznaczone kursywą pochodzą z różnych źródeł internetowych.